

לְאָה, (בראשית ל) בָּאָשֶׁרְיִכְּיַ אָשְׁרוֹנִי בְּנוֹת,
וְכָל יִפְהָה.

ובא ראה, מן העולם הבא נמשך
ושופע לצדק הזה מתחת לפניו קים
ועודוגים לאזרן הזו, שהיא לחם
ענין, ונעשה לחם מענג. זהו
שכתבוב מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך, וראי, וחררי
bearna.

בא ראה, מאשר שמנה לחמו, זהו
מקום שהכל מאשרים אותו, ומהו?
העולם הבא, שעהליונים
וחתונות מאשרים אותו
וישתוקרים אליו. שמנה לחמו,
מי? עד פאן לא פרש מי הוא
המקום. אלא, יש לחם ויש לחם,
כמו שיש אילן ויש אילן. יש עז
המלחים, ויש עז שטליות בו היפות.
יש לחם שנקרו לחם עני, ויש
לחם שנקרו לחם מענג. ומהו?
(להם?) זה ר', וזה הוא לחמו',
לחם ר', ועל זה כתוב (שםות ט)
הנני מקטיר לכם לחם השמים,
מן השמים וראי.

ועל זה, מאשר שמנה לחמו, לחם
ר', שהרי מאננו נזון העז הזה,
והוא מעתיר אותו, בכתבוב שיר א
בעטרה שעטרה לו אמו. וכשהוא
לוזקם, וראי הוא יתן מעדני מלך.
ומי הפלך? זו בנטת ישראל,
שהרי מפנו נזונית, והוא נזון לה
על יד הצדיק דרגה קדושה אotta
הברית, ומפניו לשאר הדרגות
שלמתה, ובכלם כמו שלמעלה.

בספרנו של רב המנונא נזון אמר
כך: מאשר שמנה לחמו - זה לחם
שבת, שהוא מענג, על אחד שניים,
כתבוב לקטו לחם משנה. מה זה
לחם משנה? אלא שניי לחם, לחם
מן השמים וללחם מן הארץ. זהו
לחם ענג, וזהו לחם עני. ובשבט
אלא, תורי לחם, לחם מן

לְאָה, (בראשית ל) בָּאָשֶׁרְיִכְּיַ אָשְׁרוֹנִי בְּנוֹת וְכָל
שפיר.

זהא חזי, מעולם דatty, אהמשיך ונגיד
להאי צדייק, למיחב תפוקין ועדוגין
להאי ארץ, דאייהו לחם עוני, ואתעיביד לחם
פנג, הרא הוא דכתיב, מאשר שמנה לחמו
והוא יתנו מעדני מלך וראי, והא אוקימנא.

(דף רמו ע"א)

זהא חזי, מאשר שמנה לחמו. דא הוא אתר
דכלא מאשרין לייה. ומאי איהו, עלמא
דatty. דעלאי ותאי מאשרין לייה, ומפספני
לייה. שמנה לחמו, מאן, עד פאן לא פריש
מאן הוא אתר. אלא, אית לחם, ואית לחם,
במה אית אילנא, ואית אילנא. אית אילנא
דמי, ואית אילנא דמליא ביה מותא. אית
לחם דאקרי לחם עוני, ואית לחם דאקרי
לחם פנג. ומאן איהו (להם). דא ר', ורא הוא
לחם ז', לחם ר'. ועל דא כתיב, (שםות ט)
הנני מMattir לך לחם מן השמים, מן
השמים וראי.

על דא, מאשר שמנה לחמו, לחם ר', דהא
מניה אהונן הא אילנא, והוא מעתיר
לייה, קדטיב, (שיר השירים א) בעטרה שעטרה לו
אמו. וכד איהו נקייט, וראי הוא יתן מעדני
מלך. ומאן מלך. דא בנטת ישראל, דהא
מניה אהונת, והוא יהיב לה על ידא צדייק,
דרגא קדיישא את קיימא. ומהכא לשאר
הרגין דלטפה, וכלהו בגונא דלעילא.

בספרא רב המנונא סבא, אמר הבי,
מאשר שמנה לחמו, דא לחם
שבת, דאייהו פנג, על חד טרין. בדטיב,
(שםות ט) לקטו לחם משנה. Mai לחם משנה.